

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 3

Citát inspirující:

Nepovažuji čtenáře poezie za dětinské hlupáčky, proto neuznávám teorii čím méně čtenářů, tím lepší básník, i když ve výjimečném případě to může být pravda. Jiří Žáček/Tvar 2-06

Jaro je

– když – kvetou kočičky
a probouzí se zem.

Jaro je

- když – děti hrají kuličky
a člověk má lásku k lidem všem.

Zlata Zákoutská
Zlata Zákoutská

POOLYMPIJSKÉ ZAMYŠLENÍ

Asi ani největším sportovním ignorantům neuniklo, že v únoru probíhaly v italském Turíně zimní olympijské hry, a tak si i já dovolím ohlédnout se, i když to může vypadat, že se sportovní úvahy do kulturního občasníku nehodí, ale ono ani tak nejde o sport, spíš o naši národní povahu, a ta také vypovídá něco o naší kultuře.

Shodou okolností jsem čekal na vlak v jednom pohostinském zařízení u nádraží právě v době, kdy probíhala první třetina úvodního utkání našich hokejistů proti Německu. A po úvodních minutách jsem slyšel samou chválu na naše „zlaté hochy“, jak „s nima zametem“, „jak je rozstřílíme,“ atd. Jména předních poháněčů gumového nesmyslu klackem byla vyslovována s božskou úctou, jenže ani soupeř není nějaký „hej nebo počkej“, a tak se stalo, že gól, který předpovídalo osazenstvo restaurace, padl, ale do naší branky. A už to jelo, ze slušnějších jmen použiji snad „mamlasové“, „idioti“, následování celým stádem zvířectva nejen domácího. „Za ty prachy, by mohli pohnout zadní částí těla,“ vysvětloval jeden odborník, který měl problémy se stabilitou bez ledu, kdo ví, jak by dopadl na hladké ledové ploše a s bruslemi.

Zkrátka a dobře, viděl jsem velký přerod našeho národa a nevím, jak by to vše vypadalo, kdybych nemusel na vlak nebo kdybych tady seděl příští zápas, kdy naši chrabří hoši podlehli Švýcarsku.

I to je naše kultura, když se vyhrává, jsme mistři světa všichni, když se prohraje, tak to zase „ty blbci protentočkovali“, ale my nic. Den před velkým triumfem Kateřiny Neumannové v běhu na 30 kilometrů se začala šířit zpráva o jejím nachlazení. Na internetu jsem našel reakce čtenářů a nevěřil vlastním očím. Jeden „člověk“ tam napsal, cituji: „...tak ať ji nakopou do prdele a táhne domů!“ Chtěl bych vědět, jak se tvářil onen „všemistr“, když Kateřina protínala o den později cílovou pásku na prvním místě.

Zkrátka a dobře, každá práce (a sport je nakonec taky práce a u špičkových hráčů i špičkově placená) si zaslouží uznání. Jednou je svátek, podruhé pátek a rád se zastanu lidí, kteří udělali pro úspěch maximum. Bohužel není to v našich zeměpisných šířkách zvykem.

A ještě jedno zamyšlení. Dovedete si představit, že by i literáti měli svoje olympijské hry? Kolik medailí by třeba přivezlo naše družstvo prozaiků? A co Halina Pawlowská? Uhájila by bronz ve fejetonech, byt' jen o prsa? A Michal Viewegh? A co vy, uhráli byste aspoň okresní přebor?

Václav

VÍTE,ŽE ...

- V jičínském k-klubu vystoupil u příležitosti udílení cen Jivínský Štefan (25.února 2006) v rámci programu i literární spolek LiS při Městské knihovně v Jičíně (jmenovitě Bohumír Procházka, Josef Jindra, Jarmila Novotná a Václav Franc). Vystoupení bylo přítomnými kladně hodnoceno.

- V březnovém Jičínském čtvrtletníku (1/2006) je uveřejněna báseň Václava France Ranní pokání.

- Mezi novinkami hudebního oddělení Městské knihovny v Jičíně jsou i tři nové CD člena LiSu Václava France, a to:

a) Bystřice aneb Kde lišky dávají dobrou noc : Jedenáct povídek Václava France v přednesu autora / Václav Franc - Nová Paka : vlastní vydání, 2006. – 1 audiodisk. CD5724/

b) Desetkrát Václav Franc : Deset povídek Václava France v přednesu autora / Václav Franc - Nová Paka : vlastní vydání, 2006. - 1 audiodisk. CD5725/

c) Řehečská slepice 2005 : první meziplanetární setkání obyvatel Řehče s Marťany / Václav Franc - Nová Paka : vlastní vydání, 2005. – 1 audiodisk. Zvukový záznam ze slavnostního vyhlášení výsledků literární soutěže Řehečská slepice 2005. CD5726 (společně s Pavlem Honsem a Martinem Žantovským).
Václav

Děkuji Renátě Šťastné za připomenutí jejího úspěchu v loňském roce, neboť na Knižním veletrhu získala čestné ocenění za literární práci na téma Moje nejoblíbenější kniha, za práci Saturnin. Dodatečně blahopřejí!
Václav

POZVÁNKA

Ve středu 22.března 2006 se od 18 hodin koná v Městské knihovně v Jičíně uvedení nové básnické sbírky jičínské autorky Dragy Zlatníkové Nápovědy.

ZÁPIS ZE SCHŮZE LISU

Místo a datum konání: Městská knihovna v Jičíně, 1.března 2006 od 17 hodin

Přítomni: Václav Teslík, Jarmila Novotná, Bohumír procházka, Josef Jindra, Draga Zlatníková, Hana Runčíková, Václav Franc a hosté ze Slovenska Pavel a Zuzana Herbrychovi (Pro členy byl připraven ČAJ č.11 a únorová Kobra.)

1. Dramatizace pohádky Václava Čtvrka Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni

Vzhledem k nepřítomnosti mnoha členů, se kterými se počítalo při dramatizaci, byla po delší výměně názorů diskuze ukončena s tím, že Václav Franc osloví zainteresované, zda se chtějí zúčastnit přípravy na dramatizaci. (Poznámka autora: Po domluvě s J.Benešovou a vzhledem ke krátké době na nastudování – již počátkem dubna - se naše účast na oslavách v knihovně u příležitosti výročí Václava Čtvrka ruší.)

2. Informace ze Slovenska

Hosté, Zuzana a Pavel Herbrychovi, informovali o činnosti martinského spolku Mádokýš, vydávání stejnojmenného časopisu a dalších zajímavostech na slovenské literární scéně (např. Jano Ciger chystá vydání knihy). Pavel Herbrych přečetl ukázky ze své nové tvorby, a to dokonce i ve slovenštině.

3. Křest sbírky Dragy Zlatníkové

Křest sbírky Náповědy se koná ve středu 22.března v 18 hodin v MK v Jičíně (další informace viz Kobra).

4. Řehečská slepice 2006

Vyhlášení 5.ročníku literární soutěže Řehečská slepice se uskuteční v sobotu 1.dubna ve 13:30 hodin v MK v Jičíně (další informace viz Kobra).

5. Informace Jarmily Novotné o prodeji své knihy Skorkoviny

Jarmila Novotná obsáhle informovala členy spolku o potížích a úspěších s prodejem své nedávno vydané knihy Skorkoviny.

Schůzi jsem opustil v 18:45. Podle mých informací dále pokračovaly různé diskuze o tom, co kdo čte a co jej v současné literatuře zaujalo.

Václav

Ten sprosták a jiné povídky
Zora Šimůnková (nakladatelství Protis 2006)

Se jménem autorky Zory Šimůnkové jsem se poprvé setkal v rámci jednoho z prvních ročníků Řehečské slepice, kde její práce získala ohodnocení poroty. Pamatuji si na její povídku Jedenácté přikázání (také je v knížce), kde Bůh přemítá o svém úsilí při vnuknutí Desatera Mojžíšovi. Zora Šimůnková byla také hostem Jičínského poetického jara 2004, ale je také organizátorkou večerů ve smíchovské kavárně Obratník či chotěbořské soutěže Literární Vysočina, ale je především všestrannou autorkou, básničkou i prozaičkou. Musím se přiznat, že snad víc mám rád její prozaickou tvorbu, a tak mě knížka Ten sprosták a jiné povídky oslovila. Jak v úvodním mottu píše Petr Musílek, skutečně v knížce Zory Šimůnkové najdeme „spoustu strakatých příběhů“.

Knížka obsahuje 21 povídek, kratších i delších, ale na množství stran ani tak nezáleží. Jednou z těch delších a dle mého názoru nejlepších je povídka Múza, líčící osud univerzitního profesora dr. Oskara Andulky a Múzy, která mu vstoupí do života, aby jej pořádně překopala. I v kratších povídkách je výrazný děj, povídky mají spád, humor, vtipnou pointu, třeba jako ústřední povídka Ten sprosták, kde dochází k zajímavému milostnému trojúhelníku.

Zora je svá i v značně autobiografické povídce O holce, která se styděla za růžové boty, kde se vrací do dětství a i na pohřbu babičky uplatňuje svůj pozorovací talent. V povídkách autorky se prolíná poezie jako například v povídce Muž a lucerna, kdy z celkem banální příhody najednou vyvstává vlídné nostalgické pohlazení. Stejně tak i v povídce Křeslo, kdy věci mají najednou nadpřirozené schopnosti („Asi vypadlo z hnízda“ – myšleno křeslo), ale především se do nich vrývá paměť rodiny. Mohl bych postupovat od jedné povídky ke druhé a prozrazovat obsah (a co by potom zbylo na tebe, čtenáři?), ale to není účelem mého představení zajímavé knihy.

Na rozdíl od jiných knih, ke kterým se člověk po jednom přečtení nevrátí, je Ten sprosták ... knihou, která se dá otevřít kdekoli a začít se do všedních příběhů viděných neotřelou optikou, současným jazykem a hlavně o současných smrtelnících, někdy smutných, někdy veselých, ale stále hledajících kousek hřejivého lidského štěstíčka.

Václav

P.S. A dobrá zpráva na konec. S tvorbou Zory Šimůnkové se setkáte v ČAJi číslo 12, který by měl vyjít na jaře letošního roku.

SOUTĚŽ AUTORSKÉ POEZIE

V Učitelstských novinách ze dne 7. února 2006 se objevila upoutávka na novou literární soutěž, pod článkem je podepsán náš bývalý člen Pavel Vydra (za organizační výbor).

A tady jsou propozice soutěže: první ročník celostátní soutěže autorské poezie „Lásky a smutky Bohdana Kaminského“ pořádá ZŠ Pěnčín v okrese Liberec. Uzávěrka soutěže je 30. dubna 2006 a slavnostní vyhlášení soutěže se uskuteční 26. srpna 2006. Vypsané kategorie: I. děti do 15 let, II. 16-30 let, III. nad 30 let. Adresa na zasílání prací: ZŠ a MŠ Pěnčín, čp. 17, 46345, škola@zs-pencin.cz . Téma básní není určeno ani omezeno. Každý autor může zaslat maximálně 5 dosud nepublikovaných básní na stroji nebo počítači ve dvojím vyhotovení. Přihláška musí obsahovat údaje o autorovi: jméno a příjmení, adresu, věk a kategorii.

Mimořádně básník Bohdan Kaminský (vl. jménem Karel Bušek) se narodil v Huse u Sychrova v roce 1859, je autorem téměř čtyřiceti knih a zemřel v Poděbradech v roce 1929.

Informaci dodala Monika Eberlová

SOUTĚŽ V ČELÁKOVICÍCH

Městská knihovna Čelákovice vyhlašuje 5. ročník literární soutěže na téma SETKÁNÍ. Soutěžní kategorie: poezie, próza (povídka, pohádka, divadelní hra...), publicistika (reportáž, fejeton, črta...).

Uzávěrka soutěže: 31. květen 2006 Pokyny soutěžícím: Zúčastnit se může každý, věk soutěžících není limitován. Autoři příspěvků uvedou na přiloženém listě jméno, adresu, rok narození a kontakt (telefon, e-mail). S účastí v soutěži dává autor souhlas k případnému uveřejnění práce. Rozsah prací: nejvíce 10 stran. Soutěžní práce musí být původní, dosud nezveřejněné.

Organizace soutěže: Soutěžní příspěvky odevzdávejte nebo pošlete do 31. května 2006 psané strojem, na disketě, nebo e-mailem na adresu:

Městská knihovna Čelákovice, 250 88, Na Hrádku 1092, e-mail: mestska@knihovna.celakovice.cz. Všechny práce posoudí odborná porota. Slavnostní vyhodnocení soutěže se uskuteční 5. října 2006 v rámci Týdne knihoven. Vítězné práce budou vystaveny v prostorách knihovny. Další informace k soutěži získáte na tel. 326991515.

POZVÁNKA NA LITERÁRNÍ VYSOČINU 2006

Vážené dámy, vážení pánové, dovolujeme si pozvat Vás na 4.ročník festivalu o psaní, literatuře a autorech Literární Vysočina 2006. Letošní ročník Literární Vysočiny se koná od pátku 14. do neděle 16.července 2006 v Chotěboři u Havlíčkova Brodu. Více informací naleznete průběžně na internetové stránce www.literarnivysocina.cz a stránce hlavního organizátora www.leonet.cz/petrmusilek. Téma letošního ročníku je SATIRA, IRONIE, SARKASMUS A ODVÁŽNÁ ÚVAHA /NEJEN V LITERATUŘE/. I volbou ústředního tématu festival připomíná letošní dvojí jubileum K.H.Borovského/1821 – 1856/.

Z programu letošního ročníku si zatím dovoluji mj. upozornit na blok, věnovaný K.H.Borovskému - divadelní koláž ze života a díla, přednášku – besedu o něm, možná je i exkurze do rodného domku v Havlíčkově Borové. Z dalšího programu doporučujeme vaší pozornosti např. vystoupení Václava France, lékaře a spisovatele z Nové Paky, který uvede svoje literární parodie, ale i povídky a básnickou sbírku Autogramy dětství, pořad pohybové poezie Miroslava Koupila aj. Vystoupí také zástupci literárních spolků a klubů a zástupci Obce spisovatelů. V jednání je pořad J.H.Krchovského i vystoupení spisovatelky Daniely Fischerové a Jana Halady, předního českého odborníka na vydavatelskou a nakladatelskou činnost. Zveme též na festivalový koncert skupiny Pilgrim Pimple, nositele loňské festivalové ceny publika a koncert vynikajícího bluesmana Marcela Kříže. Součástí programu budou i bloky autorského čtení přihlášených zájemců a také pořady pro děti. V sobotu večer vyhlásíme a oceníme výherce celostátní soutěže. Protože definitivní podoba programu se teprve tvoří, další podrobnosti budete nacházet na www stránce festivalu.

Místem konání bude tradičně sál LŠU přímo na chotěbořském náměstí. Na něm také staví autobusy a v místě je i vlakové nádraží. Město nabízí dostatečný výběr restaurací i obchodů s potravinami. Nabídka ubytování je rozmanitá, ceny relativně levné, vybere si každý. V okolí města je dostatek příležitostí pro vycházky do okolí, např.údolí řeky Doubravky, což je přírodní rezervace. Přímo v Chotěboři je i zámek s krásným parkem. Všechno toto a mnohé další, později též vč.přihlášky, najdete na zmíněné www stránce, v případě nejasností nebo dalších dotazů volejte prosím organizátory/Petr Musílek 776788765, Zora Šimůnková 604 41 0915/.

Dámy a pánové, děkujeme za Váš čas a znovu zveme na festival Literární Vysočina 2006. Za festivalový výbor Zora Šimůnková, simunkov@prf.cuni.cz telefon: 604 410915 nebo 2 21005219/práce/, www.zorasimunkova.wz.cz

POZDRAV OD ANDREJE ŠELIGY

Dostal jsem e-mail od trnavského básníka a organizátora literárního podhoubí na Slovensku Andreje Šerligy, který pozdravuje jičínský LiS (jmenovitě potom vzpomenu Moniku a Prochora).

Zároveň jako přílohu poslal obsáhlý text o vývoji literatury na Slovensku po roce 1989. Dovolil jsem si z něj uveřejnit pouze krátkou ukázkou, neboť text není možné celý publikovat. Pro zájemce z řad LiSu bude u mně k dispozici k nahlédnutí.

Viz krátká ukáзка:

Zmeny v literatúre

Spoločenské zmeny roku 1989 otvorili priestor pre množstvo zásadných a treba povedať že najmä pozitívnych zmien vo fungovaní slovenskej literatúry. Hneď tú prvú môžeme označiť za zmenu zásadnú: slovenská literatúra sa prestala deliť na oficiálnu a samizdatovú, čo umožnilo knižnú prezentáciu textov viacerých kvalitných autorov, ktorí boli pre komunistický režim z rôznych, no najmä politických dôvodov neprijateľní, a preto nepublikovaní. V oficiálnych vydateľstvách mohli od tohto roku vydávať svoje texty napríklad prozaici ako Pavel Hruz, Ivan Kadlečík, Martin M. Šimečka či literárny kritik a vedec Milan Hamada. Mnoho iných spisovateľov, ktorí boli režimom skôr trpení ako akceptovaní, mohlo zasa knižne publikovať niektoré svoje dlhé roky „nevychádzajúce“ rukopisy, ktoré boli počas revolúcie zastavené cenzúrou alebo písané len do zásuvky.

K tejto zmene neodmysliteľne patrí aj odstraňovanie ideologických nánosov.

Andrej Šeliga děkuje za podobný text, který jsem mu zaslal o vývoji české literatury po roce 1989, což jsou materiály, které vypracoval Lubomír Machala z olomoucké katedry bohemistiky FF UP.

Andrej informuje o dalších aktivitách (časopis Liter, prezentace na webových stránkách a tvořivé dílny tamtéž) a těší se na další setkání, třeba už na počátku dubna v Domažlicích na CHOPOJi. Václav

MÄDOKÝŠ

Musím tímto poděkovat i Zuzce a Pavlovi Herbrychovým, za to, že přinesli nová čísla Mädokýše a zároveň i Janovi Cígerovi, který poslal velkou část loňského ročníku časopisu martinského klubu.

Slibuji, že se k jeho obsahu ještě vrátím až jej pozorně pročtu, ale už teď musím říct, že mně Mädokýš nezklamal a inspiroval (např. tvůrčí rubriky).

Potěšitelné je, že se na jeho stránkách píše i o našem spolku a objevuje se tam tvorba nejen Pavla Herbrycha, ale i třeba moje (viz článek z Literární Vysočiny). Právě o Literární Vysočině a našem vystoupení na ní (Prochor a já) píše Mathej Tomka v červencovém Mädokýši. Pochopitelně nechybí ani reportáž z Martinského poetického podzimu (také s naší účastí) a dokonce s fotografiemi Martina Žantovského.

Jsem rád, že v Martině to žije a přeji našim východním sousedům, aby neutuchalo tvůrčí a vydavatelské nadšení a zase brzy „do videnia“!

Václav

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

V sobotu 25. února byl v jičínském K-klubu vyhlášen jubilejní 10.ročník Jivínského Štefana. Za hojně účasti členů LiSu (řada z nich byla i nominovaná, jen jsem se tak trochu podivil, proč nebyl nominován LiS jako celek) se zde odehrávala neotřelá zábava, ke které jsme svou troškou do mlýna přispěli i my LiSáci.

Celkem bylo nominováno 181 jednotlivců, spolků či sdružení. Palmu vítězství, resp. sošku Štefana si odnesli členové občanského sdružení zebín za festival Domov na zemi, který v minulém roce uspořádali a za dlouhodobé zásluhy byli oceněni sami pořadatelé Jivínského Štefana jako dík za to, že se celé akci věnují a připravují ji. Sošku převzal Bohumír Procházka, kterému patří dík za zpracování medailonků všech nominovaných v Prochorovinách č.2/06.

A Prochorovi bych přál, aby se na něj ještě dlouho nesesyvaly ty štefanské krabice s archivem, které skladuje doma, ale aby časem našel hodně ochotných mladých lidí, kterým všechny svoje papíry a zkušenosti bude moci předávat.

Václav

Vzkaz od Alžběty Kupčikové

Ahoj všichni, poštěstilo se mi publikovat v únorovém ČAJi několik povídek a byla bych velmi ráda, kdyby jste mi napsali, jak se Vám co líbilo či nelíbilo. Budu ráda za každou kritiku. Přeji hezký den!

KONEČNĚ

Renáta ŠTASTNÁ

Konečně jsem ji viděla. Konečně jsme se setkaly. Menší dáma s červeným ježkem na hlavě a úsměvem přes celou tvář. Tak to je ona. Tři roky jsme si psaly, volaly, vyměňovaly příběhy ze života a litovaly, že jsme se tehdy minuly. A že jsme znaly svoje tváře jen z fotografií, co na tom sejde ? Ona tvář není zase tak důležitá. Hlavní je, co je uvnitř, ta dušička. A naše duše si vzájemně notovaly a natahovaly k sobě svoje tykadla bez nejmenších problémů. Až to bude mět přijít, ono to přijde, tak co si s tím lámat hlavu, ne ?

A to „ to“ přišlo tuhle v sobotu v deset. V Jičíně na náměstí plném lidí. Poznaly jsme se hned a s rukama doširoka roztaženými se hnaly proti sobě. Šťastné setkání. Naplnila mě energií a optimismem. Jako obvykle. Prohlížela jsem si ji se zvláštní úctou a respektem. Vstřebávala tu skutečnost, že stojím tváří v tvář té, o které a od které jsem toho tolik četla. Životní moudrost z ní byla cítit úplně hmatatelně. Minuty tekly. A já jich měla tak málo. Nevadí. O to víc bylo naše povídání bohaté. Žádná prázdná slova, žádná prázdná místa.

Děkuji za to, že jsem ji potkala. Přišlo to ve chvíli, kdy jsem potřebovala podepřít, pomoci ve svojí rozpolcenosti. A ona přišla a podepřela mě a zase zmizela. A já jsem našla samu sebe.

(20.8.2005)

Pozvánka na březnový Večer přiměřených depresí

Srdečně zvú na březnový pořad, který bude v pátek 24.března t.r. tradičně od 19 hodin v Obratníku/J.Plachty 28, Praha 5/. Svoje texty představí Jana Beránková, novinář s punkrockovou minulostí Jiří Karban a Václav Franc, humorista a lékař z Nové Paky. Posledně jmenovaný pokřtí při té příležitosti také svoji sbírku Autogramy dětství, která je navržena na Magnezii Literu. Pokud přijdete do Obratníku, chmurná nálada vám rozhodně nehrozí! Zníť bude jazz v podání kapely Palm Jam. Spolupořádá o.s.Literární vysočina.

HOSPODA

Bohumír Procházka

Každá hospoda má své mikroklima. Jeho součástí je smrad zvaný odér. Podle smradu pozná se hospoda. Jen po příchodu z některých vyhazuje mne žena z domu. Kdybych byl chlap, vrátím se tam. Protože jsem srab, tak si to jen plánuju.

Hlavní složkou hospodských oděrů je záchod. Hospoda, kde není záchod cítit, se dlouho neudrží. Ideální je správná rovnováha smradu záchodového s kouřem. Nejkrásnější jsou hospody, kde se kouří doutníky. Jakákoli síla vzbuzuje úctu a naději, že jednou já taky ... .A kouř doutníkový silný je. Ale nesmí to být jakési zbabštlé drahé doutníky.

"Nejlepší lidi jsem poznal v hospodě," řekl jeden autentický gymnaziální profesor, když ho před hospodou zvedali a tím obtěžovali v jeho meditování. Však také jen pozorování lidí v hospodě - to je zážitek. Jsou takoví opravdoví. V hospodě se lidi nepřetvařují, každý je si pěkně svůj. Na Letnou pravidelně chodívala jedna (prý) bývalá prostitutka. Seděla nad půllitrem, v té době ještě bývaly klasické půllitry z tlustého skla, a četla si z té hnědé tekutiny o svém životě. Jak piva ubývalo, skláněla se jí hlava níž a níž. Cosi tam v tom životě pořád hledala, nějaký důležitý moment. Pořád nenacházela. Když měla hlavu až dole, vždycky ji nějaký chlap koupil další pivo a ostatní do něj vandrovali, že to je její někdejší zákazník. Inu, každý z nás někomu něco dluží. Když dopila, a půllitr byl dlouho prázdný, slila to, co bylo vybryndané v porcelánovém tácku a tu kapku vypila. Tehdáž ještě byly na Letné klasické porcelánové tácky. Bylo to krásné. Jako když pan farář při svátosti přijímání sesype i ty neviditelné drobečky ze zlatého tácku do zlatého kalicha. V kostele ještě všichni řeknou větu: Je to důstojné a spravedlivé.

Nejvíce nebezpečné jsou ty hospody, kdy má servírka výstřih. I když si ten výstřih může dovolit. Jó, stará servírka s výstřihem, a ještě když má nespravené zuby ... . Když vám taková přinese pivo, začnete věřit v osudovou spravedlnost a potěší vás vědomí pomíjivosti věcí světských a konečnosti pouti pozemské. A to je ta nejlepší chvíle pro psaní. Jistě se ptáte, proč je tak málo hospodských spisovatelů. Ale mylíte se, je jich hodně. Oni si to píšou jen pro sebe, ve své hlavě. Protože kdyby to bylo na papíru a vy si to přečetli, stejně byste to nepochopili.

Sdružení rodáků a přátel Řehče a Městská knihovna
v Jičíně si Vás dovolují pozvat na kulturní program

51. FRAŇKOVA ŘEHEČ,

který se koná v Městské knihovně v Jičíně (Denisova
ulice)

v sobotu 1.dubna 2006 od 13: 30 hodin.

V rámci zábavného odpoledne proběhne slavnostní
vyhlášení 5.ročníku celostátní literární soutěže

ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2006.

I tak vypadá dění na Řehčečské slepici, snímek je z roku 2005 a zachycuje na něm protkyňě Květu Mazáčkovou a Evu Jebavou s moderátorem Martinem Žantovským při závěrečném doladřování programu.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 7. Číslo 3. Březen 2006.

(14. března 2005)

www.kobra.zde.cz